

مؤلفه‌های مثبت‌اندیشی از منظر نهج البلاغه

فاطمه فرهادیان^۱، مینا سواری^۲

چکیده

در متون اسلامی همواره بر تغییر نگرش و تفکر سفارش شده است چراکه انسان یک موجود اجتماعی است و ناگزیر از برقراری ارتباط با دیگران است و با خوش‌بینی و حسن ظن است که می‌تواند این ارتباط اجتماعی را به یک ارتباط سالم و سازنده تبدیل کند و بپذیرد که مشکلات جزئی از زندگی بشر است و فقط با دید مثبت می‌تواند از فرصت‌های خود در زندگی استفاده کند. مثبت‌اندیشی در نگرش اسلام عبارت است از تلفیقی از گرایش و نگرش خوش‌بینانه و مثبت در مورد خداوند، خود، افراد، رویدادها، اشیاء و به‌طور کلی جهان طبیعت و ماورای طبیعت که بر اساس آن، شخص انتظار نتایج خوب را با توجه به توانایی‌های خود از جهان و زیست در آن دارد. نوشتار حاضر در پی بررسی و تحلیل مؤلفه‌های تفکر مثبت از منظر نهج البلاغه است. در نهج البلاغه مثبت‌اندیشی با حسن ظن و گمان نیک به خدا و جهان و افراد و خود به کار رفته است و امام علی (ع) خوش‌بینی را در تفسیر منطقی از رویدادها یعنی آزمایش دانستن مشکلات و ناپایداری سختی‌ها و مؤثر دانستن نقش اختیار و تقدیر در رویدادها و داشتن انتظار مثبت از رویدادها و منتظر بهترین نتیجه بودن می‌داند که به تحلیل و بررسی این مباحث در نوشتار حاضر خواهیم پرداخت.

کلیدواژگان: مثبت‌اندیشی، حسن ظن، نگرش مثبت، خوش‌بینی، نهج

البلاغه

---

۱. کارشناسی ارشد روانشناسی عمومی دانشگاه راغب و سطح ۳ اخلاق حوزه خوراسگان، مدرس حوزه (نویسنده مسئول)؛ f.farhadyan.169@gmail.com
۲. دانش آموخته سطح ۲ حوزه اهل‌البیت (ع) ملک شهر؛ minasavari59@gmail.com